

PRESS KIT

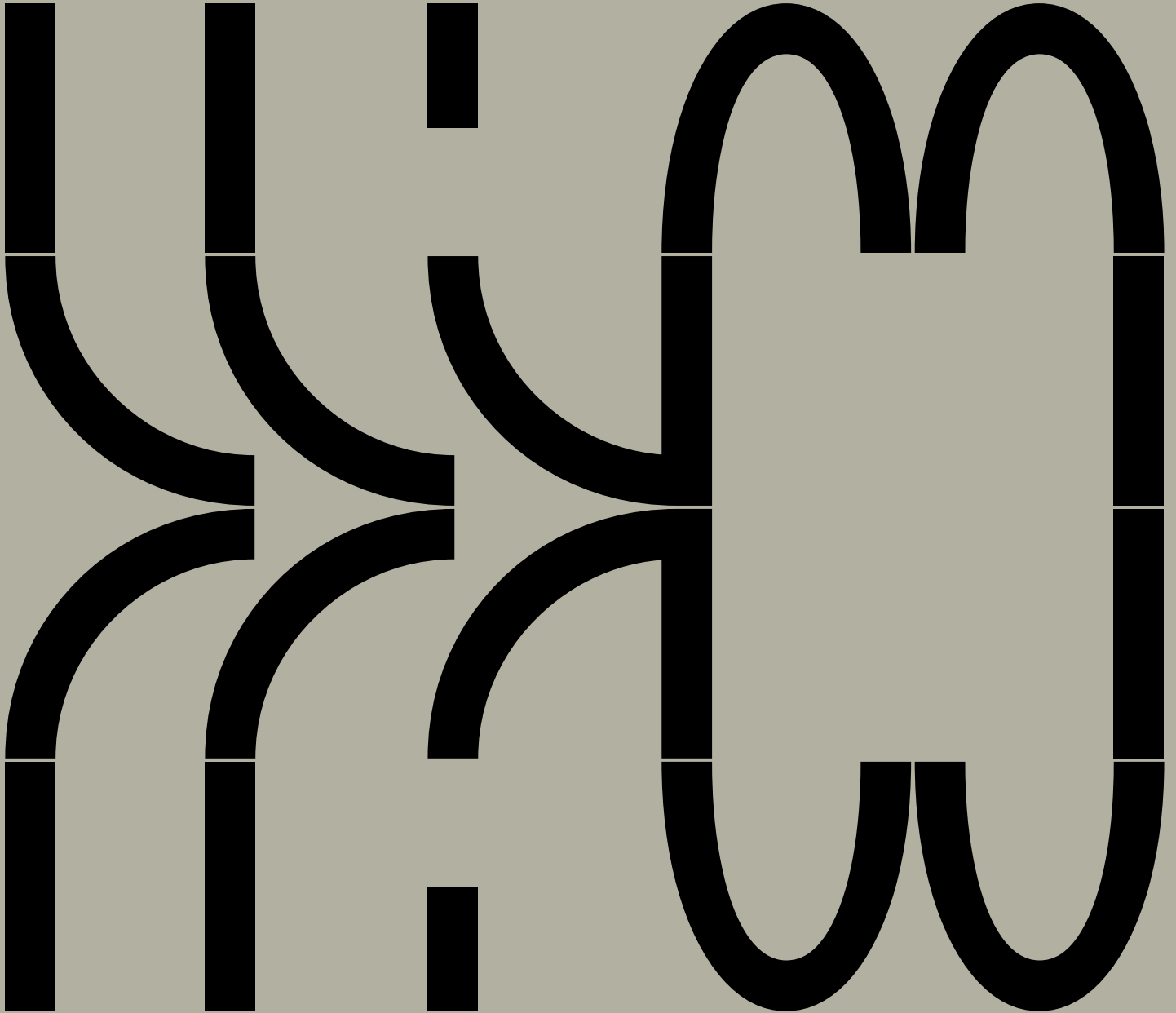

La Biennale di Venezia

59. Esposizione
Internazionale
d'Arte

Eventi Collaterali

CATALONIA IN VENICE

LLIM

an organism by
Lara Fluxà

curated by
Oriol Fontdevila

#LlimLaraFluxà
@CataloniaInVenice
llim.llull.cat

L'Institut Ramon Llull presenta LLIM,
un organisme de Lara Fluxà als Eventi
Collateralli de la 59a edició de la Biennial
d'Art de Venècia. L'exposició, a cura d'Oriol
Fontdevila, es podrà veure del 23 d'abril al 27
de novembre, a l'espai Catalonia in Venice.

LLIM és un organisme que utilitza l'aigua
i el vidre per intervenir Venècia en els seus
substrats passats i present.

CONTINGUTS

PREÀMBUL

Els punts clau de LLIM..... 03

Els reptes de LLIM 04

PRESENTACIÓ DEL CURADOR

Oriol Fontdevila 05

LA INSTAL·LACIÓ 06

LA PUBLICACIÓ 07

L'EQUIP 08

L'ORGANITZADOR 10

INFORMACIÓ PRÀCTICA 11

CRÈDITS 12

PREÀMBUL

ELS PUNTS CLAU DE LLIM

1. LLIM no és un projecte,
és un organisme.

2. LLIM no representa Venècia, sinó que
intervé Venècia a través dels seus materials.

3. LLIM no és una proposta *site specific*:
no s'adapta a la realitat de Venècia, sinó que
dilueix la identitat de Venècia en els seus materials.

4. El desenvolupament de LLIM arrenca des dels
materials, l'aigua i el vidre, a partir del concepte
de la *imaginació material* desenvolupat pel filòsof
i físic francès Gaston Bachelard, és a dir, com la
nostra manera de pensar depèn de la vida material.

5. LLIM planteja un diàleg inestable entre
sòlid i líquid i posa de manifest la situació de
Venècia: un fal·libre equilibri perpetu entre
sòlid i líquid, aigua i terra.

Georgius Agricola, alquimista i químic alemany
fundador de la mineralogia moderna, considera
el vidre “una pedra líquida o un líquid sòlid”,
l'encarnació de l'ambigüitat. La mateixa ambigüitat
es plasma a Venècia, ciutat sorgida dels sediments
dels rius (ara desviats) i permanentment amenaçada
per l'aigua del mar.

6. La ONU ha declarat el 2022
Any Internacional del Vidre.

El vidre és un material versàtil i ecològic. Modelable
durant la fabricació i rígid en l'estat final; pot ser
totalment transparent o acolorit; és hermètic i
impermeable; procedeix de matèria primera natural
però no es degrada, per tant no perd qualitat ni
quantitat durant el seu reciclatge; és inert per al seu
contingut (no desprèn olors o sabors) i per a l'entorn
(no deixa substàncies nocives al medi ambient.)

PREÀMBUL

ELS REPTES DE LLIM

MOURE L'AIGUA

Qui hagi treballat a Venècia sap com n'és de complicat obtenir l'autorització per intervenir en qualsevol element patrimonial, llacuna inclosa. Després de les gestions burocràtiques per aconseguir tots els permisos, un dels principals reptes de LLIM ha estat atrapar l'aigua del canal adjacent de San Pietro i traslladar-la mitjançant una bomba hidràulica a l'interior del pavelló, on circula per les escultures de vidre gràcies a la pròpia inèrcia gravitacional coadjuvada per un sistema de vàlvules controlades per micro processadors Arduino.

Al seu pas pel pavelló, l'aigua del canal va deixant residus, llots i sediments, és a dir el LLIM que dona títol al treball. Durant els set mesos de la Biennal, la instal·lació anirà assimilant el subsol de Venècia, incorporant-lo al pavelló a través de les canonades d'aquest organisme.

És per això que l'artista i el curador el consideren un organisme viu, que com a tal deixa espai a l'experiment i la sorpresa. El resultat de la circulació de l'aigua per aquests circuits, no del tot estancs però amb una presència mínima d'oxigen, es coneixerà només durant el decurs de la Biennal. A priori no se sap si generarà alguna forma de vida, microorganismes o bacteries. D'altra banda, l'acumulació de sediments planteja una contradicció, produeix un substrat fèrtil i ple de vida però al mateix temps és de difícil gestió com demostren les problemàtiques que afecten la llacuna veneciana.

Un factor que afegeix més complexitat a la peça és la composició de l'aigua de Venècia i la seva major densitat, a causa de la barreja d'aigua salada del mar amb l'aigua dolça de la llacuna.

CANVI D'ESCALA

Amb LLIM, el treball de Lara Fluxà fa un salt d'escala, passant de l'escultura a la infraestructura. Per fer això, l'artista ha comptat amb l'ajuda de Ferran Collado, un mestre vidrier de referència pel que fa als treballs més experimentals i avantguardistes en aquest camp.

El canvi d'escala ha afectat també les eines utilitzades, sobretot el torn i el forn, de dimensions molt superiors a les habituals.

LLIM

an organism by
Lara Fluxà

curated by
Oriol Fontdevila

Catalonia in Venice

PRESENTACIÓ DEL CURADOR

Una pedra fusible i alhora un líquid massís. El vidre és la manifestació mateixa de l'ambigüitat, segons les paraules del primer viatger que en va descriure la indústria a Venècia. De la ciutat se'n pot dir el mateix, ja que ha estat bressolada al llarg dels segles per un equilibri inestable entre l'estat sòlid i l'estat líquid: Venècia emergeix dels sediments que proporcionen els rius que desemboquen a la llacuna, per bé que es troba sota l'amenaça persistent de dissolució en les aigües de l'Adriàtic.

LLIM s'adhereix discretament als canals i als tubs dels bufadors de vidre, els connecta i, amb la seva circulació, assimila progressivament els estrats que conformen el lloc. Sense poder-se'n distingir la causa de l'efecte, així com l'interior de l'exterior, LLIM s'articula amb Venècia talment una ampolla de Klein: és una manifestació situada del comportament viscos de la matèria.

Que una ciutat enmig de l'aigua esdevingués al segle XIII el centre del món occidental del treball en vidre és una circumstància que es deu enterament a la viscositat: la capacitat del

vidre i l'aigua per mutar entre els estats de la matèria de manera reversible els manté oberts a la col·laboració i en facilita la coexistència. L'aigua té un poder engendrador, perquè pot esdevenir llim quan entra en contacte amb la terra. Del negre fang del Nil, la terra fèrtil, procedeix el terme àrab khemia, l'alquímia, que ha trobat històricament en el vidre un motiu d'inspiració i d'aprenentatge per a la transmutació dels metalls indignes. LLIM no aspira a obtenir, en qualsevol cas, ni or ni la quinta essència: remou la llera de Venècia amb el mateix assossec amb què metabolitza i retorna els materials a la seva procedència.

LLIM és un organisme que desplaça temporalment les aigües del Canale di San Pietro per mitjà d'un sistema tubular de vidre. L'aigua i el vidre, dos materials idiosincràtics que han determinat la història de la ciutat, esdevenen amb aquesta instal·lació indissociables, les dues cares d'un mateix paisatge, que és d'ordre natural i cultural a la vegada.

Oriol Fontdevila, *curador*

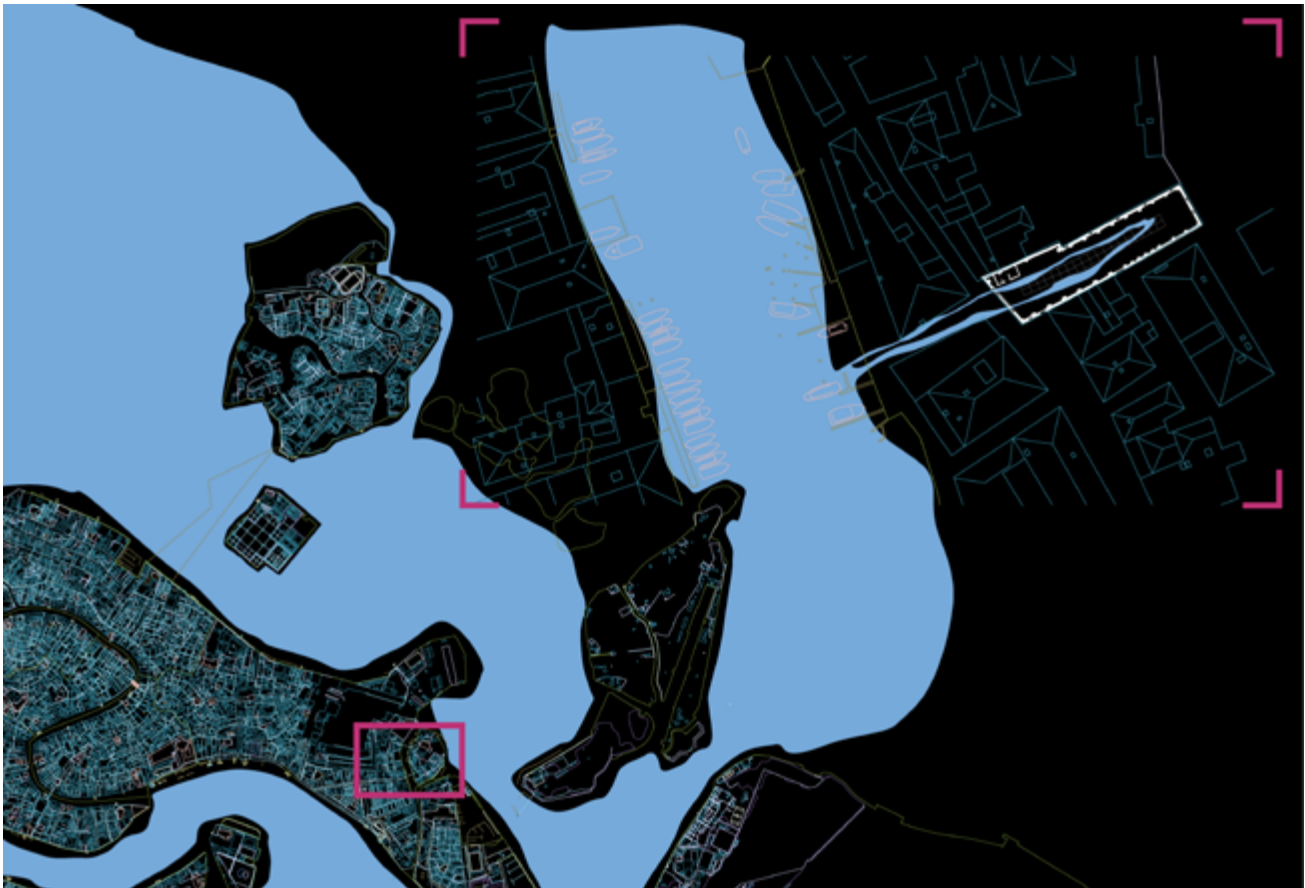
LA INSTAL·LACIÓ

LLIM es compona d'un conjunt de cisternes, càpsules i conduccions vítries que defineixen un paisatge de formes orgàniques. L'aigua circula permanentment per l'interior la instal·lació, on entra en interacció amb el petroli i la llet, talment es tractés d'una performance interpretada per materials.

El moviment que acciona l'aigua serà ocasionat per la força de la gravetat, així com auxiliat amb l'acció de bombes d'aigua i vàlvules controlades per microprocessadors PLC.

LLIM és un organisme que desplaça temporalment les aigües del Canale di San Pietro per mitjà d'un sistema tubular de vidre. L'aigua i el vidre, dos materials idiosincràtics que han determinat la història de la ciutat, esdevenen amb aquesta instal·lació indissociables, les dues cares d'un mateix paisatge, que és d'ordre natural i cultural a la vegada. D'aquesta manera, un sistema de bombeig instal·lat a una riba del Canale di San Pietro extreu aigua per alimentar de manera continuada l'edifici que acull la participació catalana a la Biennale di Venezia amb matèria procedent del llot del canal. Al seu interior, l'aigua escampa restes de llot amb la seva circulació. Al cap d'uns minuts l'aigua torna al curs de la xarxa hidràulica de Venècia. Progressivament, al llarg del període de la Biennial, la instal·lació assimila el subsol de Venècia, que es desplaça en la mesura que transita les canonades d'aquest organisme.

LARA FLUXÀ, LLIM (vista aèria), 2022.
Imatge: Xavier Torrent.

LA PUBLICACIÓ

LLIM s'acompanya d'una publicació que es distribuirà des del mateix espai expositiu. La publicació desplega una narrativa que es compon amb diferents documents visuals i textuais i que han estat necessaris en el procés d'engendrar-se l'organisme.

La publicació inclou dues cartes: una de Jane Da Mosto, científica mediambiental, directora de l'associació We Are Here Venice, amb què s'aborden problemàtiques associades amb la gestió del llim a la llacuna. Una segona carta és de Javier Peñafiel, artista visual, que reflexiona a l'entorn de la noció de metabolisme tot referint-se a pràctiques artístiques i arquitectòniques que han tingut lloc anteriorment a Venècia.

LA GRÀFICA DE LLIM

Realitzada per Carles Murillo, la gràfica de LLIM juga amb el desdoblament de la paraula i la noció de reflex. Entre el monograma i l'imatge, la gràfica de LLIM evoca, per una banda, els canals de Venècia i, per l'altra, un emblema alquímic, un tipus de codi incompreensible pels no iniciats. El subtil hermetisme propicia la dissolució dels estàndards de producció de coneixement. Aquest fa referència a l'hermetisme que sovint envolta la transmissió de coneixement i, de manera especial, als secrets dels mestres vidriers.

L'EQUIP

© Violeta Mayoral

Lara Fluxà, *l'artista*

Lara Fluxà (Palma, 1985) treballa habitualment a partir d'elements amb poètica pròpia que li són propers, com l'aigua o el vidre. Llicenciada en Belles Arts i màster en Produccions Artístiques i Recerca per la Universitat de Barcelona, s'ha especialitzat en el tractament del vidre a partir de diferents cursos sobre vidre bufat a Segovia, Barcelona i la Bisbal. La particularitat física de l'aigua i el vidre l'ha portat a interessar-se per conceptes com la fragilitat, l'estabilitat i també en l'experimentació científica. Les seves obres qüestionen la feblesa de l'equilibri dels ecosistemes. Ha col·laborat amb institucions com el centre Lo Pati, la Fundació Joan Miró, la Fundació Felícia Fuster, la Capella de la Misericòrdia, el Museu d'Art Modern i Contemporani Es Baluard, el Casal Solleric de Palma, el Museu Marítim de Barcelona i l'Arts Santa Mònica, entre d'altres.

<https://larafluxa.net/>

L'EQUIP

Oriol Fontdevila, *el curador*

Oriol Fontdevila (Manresa, 1978) és curador, escriptor i investigador centrat en les pràctiques artístiques i l'educació. Doctorant en el programa d'Humanitats i Comunicació per la UOC, ha desenvolupat projectes curatorials a molts centres i museus d'art contemporani, com la Fundació Antoni Tàpies, la Fundació Joan Miró, el Centre d'Arts La Virreina, el Centre d'Arts Santa Mònica, el Centre de Cultura Contemporània El Carme de València o el Vojvodina Contemporary Art Museum a Novi Sad, Sèrbia. Va ser membre de l'equip curatorial del projecte europeu *Performing the Museum*; i director artístic de la Sala d'Art Jove, iniciativa d'Art Jove de la Generalitat de Catalunya. El seu assaig *El arte de la mediación* va ser publicat el 2018 per Consonni (Bilbao), escrit gràcies a una beca d'investigació del MNCARS. Ha col·laborat amb molts llibres i catàlegs d'art contemporani. És professor visitant de diversos programes de màster i programes d'estudis internacionals. Actualment és professor associat a EINA.

www.oriolfontdevila.net

© Violeta Mayoral

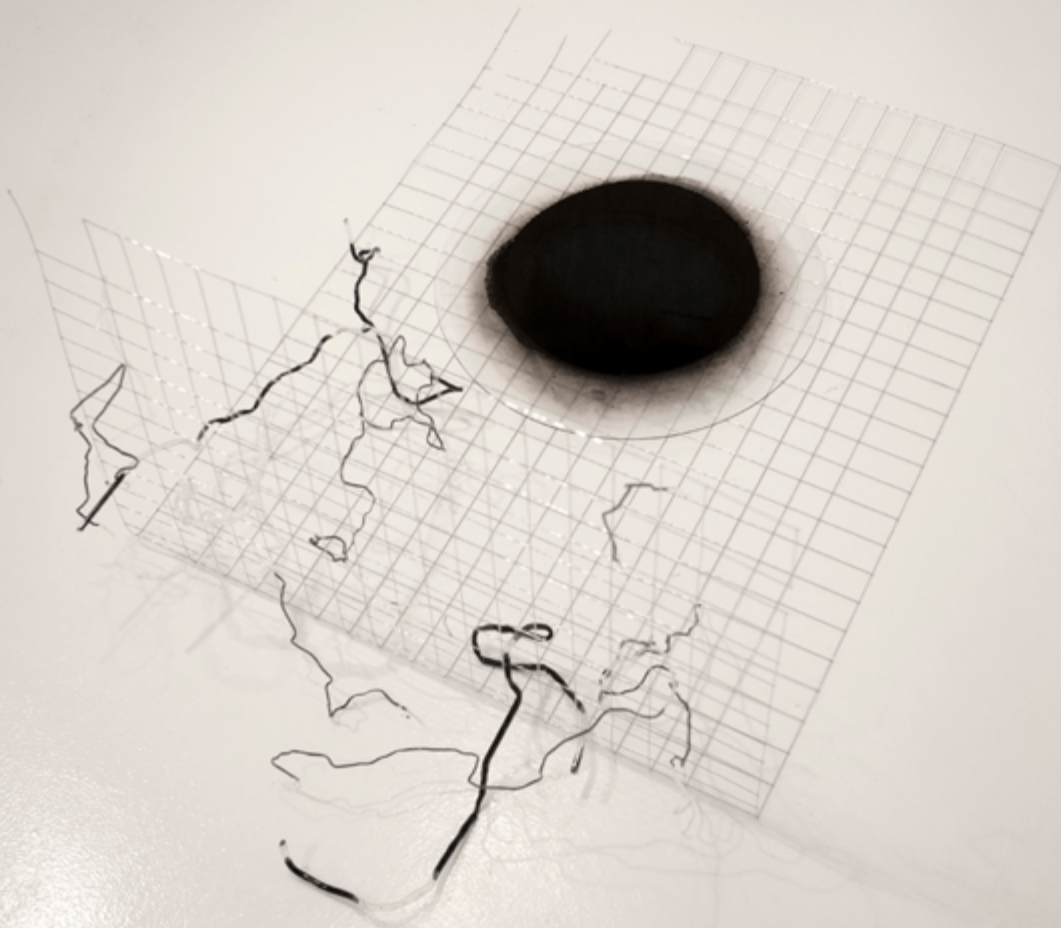
L'ORGANITZADOR

L'Institut Ramon Llull, consorci que es dedica a promoure la llengua i la cultura catalanes al món, produeix i organitza la participació de Catalunya als Eventu Collaterali de la Biennal d'Art de Venècia des de l'any 2009.

Com cada any, per escollir la proposta guanyadora l'Institut Ramon Llull va nomenar un comitè d'experts, integrat per un president, 3 vocals i una secretària de l'Institut Ramon Llull. La presidenta va ser Hiuwai Chu (MACBA), i els vocals van ser Mabel Palacín (artista), Anna Pahissa, (Hangar) i Carles Guerra, comissari independent.

Serà la setena vegada que l'IRL presenta Catalunya a la Biennal d'Art de Venècia, que tindrà lloc del 23 d'abril al 27 de novembre de 2022. La comissària i escriptora Cecilia Alemani (Milà, 1977) és la directora d'aquesta edició que porta per títol *The Milk of Dreams* (La Llet dels somnis) i fa referència a un llibre de la pintora i escriptora britànica Leonora Carrington, en el qual, com diu Alemani, "l'artista surrealista descriu un món màgic on la vida és revisonada constantment a través del prisma de la imaginació, i on tothom pot canviar, transformar-se i convertir-se en alguna cosa i en algú altre." A la Biennale 2022 hi participaran 213 artistes procedents de 58 països.

LARA FLUXÀ, *Triça*, 2018.
Tècniques: vidre, oli de motor i acer. Fotografia: Violeta Mayoral

INFORMACIONS PRÀCTIQUES

LARA FLUXÀ, LLIM (detall), 2022.
Tècniques: vidre i aigua. Fotografia: Violeta Mayoral

Catalonia in Venice

Drassanes Cantiere Cucchini. Ramo del Zoccolo.
Castello 40. 30122 Venezia.

Horaris

Del 23 d'abril al 25 de setembre: 11.00h a 19.00h

Del 27 de setembre al 27 de novembre: 10.00 a 18.00h

Tancat els dilluns (excepte 25 d'abril, 30 de maig,
27 juny, 25 juliol, 15 agost, 5 setembre, 19 setembre,
31 octubre i 21 novembre).

Roda de premsa internacional

Data: Dimecres 20 d'abril
Hora: 13:30h

Inauguració oficial

Data: Dimecres 20 d'abril
Hora: 17:00

CRÈDITS

CATALONIA IN VENICE
LA BIENNALE DI VENEZIA – EVENTI COLLATERALI
23 D'ABRIL – 27 DE NOVEMBRE, 2022

Organització i producció

Institut Ramon Llull

Projecte artístic

Lara Fluxà

Curadoria

Oriol Fontdevila

Direcció de la producció

Xavi Torrent

Coordinació

Tamara Andruszkiewicz
Clara Grífol (La caníbal)
Favio Monza

Producció en vidre

Ferran Collado
Lara Fluxà

*Enginyeria hidràulica
i automatització*

Ion Reguera i Sergio Sisques
(STAGELAB)

Assistència de producció

Paco Chanivet
Ariadna Parreu
Mercedes Pimiento
Patricio Rivera

Suport en producció

FASE

Transport

Feltrero División Arte, SL

Muntatge

Grop Exposicions i Museografia

Assistència en el muntatge d'obra

Joaquim Gironella

Disseny gràfic

Carles Murillo

Reportatge fotogràfic

Violeta Mayoral

Agència comunicació

Silvia Macchetto - PR Communications

Programació web

Iago Barreiro

PUBLICACIÓ

Edició

Oriol Fontdevila

Disseny i maquetació

Carles Murillo

Textos

Pere Almeda
Jane Da Mosto
Oriol Fontdevila
Michael Lawton
Ariadna Parreu

Correcció i traducció

Emilie Delcourt (anglès)
Tiziana Camerani (italià)
la correccional (català)
Laia Malo (text de Michael Lawton al català)

#LlimLaraFluxà
@CataloniaInVenice
llim.llull.cat

COMUNICACIÓ INSTITUT RAMON LLULL
Cristina Estrada — cestrada@llull.cat — 677 26 04 97
Gemma Peiró — gpeiro@llull.cat — 673 66 04 66